

РЕШЕНИЕ

№ 2492

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **136** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), чрез юрк. Л. П., срещу решение № 4632 от 17.10.2023г. по НАХД № 8948 по описа на Софийски районен съд за описа на 2023 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 42/01.06.2023 г., издадено от изпълнителния директор на ИАМН.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение поради неправилно приложение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, както и необоснованост. Касаторът счита, че районният съд е направил неправилен извод като е приел, че в АУАН и НП липсва пълно и точно описание на обстоятелствата, свързани с нарушението. Изтъква се, че всяко нарушение на медицинските стандарти, каквото в настоящия случай безспорно е установено, води до административнонаказателна отговорност на основание чл. 116к от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). Моли да се отмени решението на софийски районен съд и да се потвърди НП, в алтернативност, ако не се потвърди НП, да се отмени решението и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районен съд със задължителни указания относно прилагането на

закона.

В съдебно заседание касаторът – Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, редовно призван, се представлява от юрк. П., който моли решението на районния съд да бъде отменено, а оспорваното НП потвърдено. Претендира разноски.

Ответникът – М. М. Б., редовно призван, не се явява и не се представлява. В представена молба от 22.03.2024 г. от процесуалния представител на ответника адв. М. П. се излагат съображения за неоснователност на касационната жалба, като се иска от съда да потвърди решението на районния съд.

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и съответно отмяна на решението на районния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да отмени НП районният съд е приел от правна страна, че в обстоятелствената част на АУАН и НП съществува неяснота относно дължимите правомерни действия от страна на д-р М. Б., тъй като не е описано и обсъдено с кое свое конкретно деяние – действие или бездействие д-р М. Б. в качеството си на лекар по „дентална медицина“ в посоченото лечебно заведение е нарушил съответното правило, респ. медицински стандарт. Счел е, че посоченото в АУАН и НП нарушение на медицинския стандарт „Орална хирургия“ по т.10, т.10.1 и т.10.1.2 от Наредба № 50/26.11.2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Орална хирургия“, изразяващо се в липсата на документ за проведена консултация с лекар със специалност на „кардиология“ при лечението на пациента М. И., не удовлетворява изискването на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, което според решаващия съд е съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на наказателното постановление. Наред с това е изложил съображения и по отношение на това дали д-р М. Б. може да бъде субект на медицинския стандарт „Орална хирургия“ при положение, че същият е с диплома за завършено висше образование по специалността „дентална медицина“ от 2021 г. и не притежава специалност „Орална хирургия“ за да спазва вменения му като нарушение медицински стандарт.

В заключение е приел, че в рамките на административнонаказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице и обуславящи отмяната на наказателното постановление

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, но по различни съображения от тези на районния съд.

Процесното нарушение е установено при извършена извънредна проверка на „МЗ Д. – Център за специализирана практика за извънболнична медико-дентална помощ“ ЕООД, от ИАМН, по повод подадена жалба от съпругата на М. Й. И., в която се

посочва, че след поставянето в стоматологичната клиника на шест зъбни импланта, костно изграждане в горната челюст и един зъбен имплант в долната челюст, здравословното му състояние се е влошило, получил е исхемичен мозъчен инсулт, мозъчен кръвоизлив и откъснат зъбен имплант, който е влязъл в синуса. При проверката контролните органи установили, че М. Й. И. е пациент на д-р Б., назначен на трудов договор в лечебното заведение на длъжност „лекар по дентална медицина“, който на 12.08.2022 г. е извършил хирургична интервенция с поставяне на дентални импланти, колагенова мембрана, костозаместващ продукт. Установили от попълнения документ „Медицински въпросник за медико-дентално лечение“ с информация за здравословното състояние на пациента, че като придружаващи заболявания са отразени: „Диабет, тип 2“, имплантиран пейсмейкър, с отбелязан прием на лекарствени продукти – „Ксарелто“. Въз основа на данни от информационната система на лечебното заведение проверяващите органи са констатирани, че в периода 10.08.2022 г. - 23.08.2022 г. са регистрирани пет посещения в клиниката.

От представеното Експертно решение № 2460/11.10.2017 г. на ТЕЛК е установено, че М. И. страда от „Хипертонична болест на сърцето – артериална хипертония 3 степен, умерена степен сърдечна форма. Видно от приетите като доказателства епикризи от Университетска МБАЛ “Национална кардиологична болница“ – ЕАД С. и Университетска МБАЛ „Света А.“ на М. И. е поставена диагноза исхемичен мозъчен инсулт и обширен мозъчен кръвоизлив, поради което същият е лекуван в периода 24.08.2022 г. -14.09.2022 г.

Контролните органи установили, че в медицинската документация на пациента липсва документ за извършена консултация с лекар специалист „кардиология“ за извършване на хирургичната интервенция – поставянето на дентални импланти.

Въз основа на установеното от проверката на д-р М. Б. е съставен АУАН № А-100/03.05.2023 г. за нарушение на т.10 - „Изисквания за интердисциплинарни консултации и дейности при лечение на хирургично болни“, т.10.1 – „Задължителни консултации“ и т.10.1.2 – „Лекар със специалност „кардиология“ при болни над 18-годишна възраст“ от Наредба № 50/26.11.2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Орална хирургия“ във вр. чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ, според който „Дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят с тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване на защита на правата на пациента.

Въз основа на съставения АУАН на 01.06.2023 г. е издадено и наказателно постановление, с което на основание чл. 117 от ЗЛЗ на д-р М. Б. е наложена глоба в размер на 300 лева за гореописаното нарушение.

Не се спори между страните, а и видно от приетото като доказателство Удостоверение № 8626/19.12.2018 г. лечебното заведение „МЗ ДЕНТ - ЦСПИМДП“ ЕООД осъществява следните видове дейност: 1. Обща дентална медицина, 2. Орална хирургия, 3. Анестезиология и интензивно лечение. Безспорно по делото е че д-р М. Б. е лекар по „дентална медицина“ на трудов договор към лечебното заведение.

С разпоредбата на чл. 6, ал. 1 ЗЛЗ е предвидено, че дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Неизпълнението на тези задължения се санкционира с разпоредбите на чл. 115-116л ЗЛЗ.

Не се споделят доводите на районния съд, че след като д-р М. Б. има диплома по

специалност „дентална медицина“, не следва да спазва медицинския стандарт по „Орална хирургия“. Видно от приложеното удостоверение за регистрация на лечебното заведение, медицинският център извършва дейности по специалност „Орална хирургия“, то безспорно медицинските специалисти трябва да спазват стандартите по орална хирургия, посочени в Наредба № 50 от 26 ноември 2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Орална хирургия“ (Наредба № 50 от 26 ноември 2010 г.). След като на пациента е извършена хирургична процедура – имплантиране на зъбни импланти и костно изграждане на горната челюст, която дейност попада в обхвата на т. 2. 6 от Наредба № 50 от 26 ноември 2010 г., спазването на медицинския стандарт в случая е било задължително.

Съгласно т. 2. 6 от Наредба № 50 от 26 ноември 2010 г. специалността "Орална хирургия" обхваща дейността „Имплантология“, поради което за настоящият съдебен състав не се поражда никакво съмнение, че д-р М. Б. - лекар по „дентална медицина“ следва да спазва медицинския стандарт. Противното означава д-р Б. изначално да няма право да извършва никакви хирургични процедури, свързани с поставянето на зъбни импланти, тъй като няма специалност „орална хирургия“, но както по-горе се посочи, дейността „Имплантология“ попада в обхвата на т. 2. 6 от Наредба № 50 от 26 ноември 2010 г.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че на пациента М. Й. И. е извършена хирургична интервенция - поставяне на дентални импланти, колагенова мембрана и костозаместващ продукт, без да е проведена преди това задължителна консултация със специалист „Кардиология“ съгласно т.10.1.2 от Наредба № 50 от 26 ноември 2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Орална хирургия“.

Неоснователни са и не могат да бъдат споделени изводите на районния съд за неяснота и неточно конкретизиране на нарушението в АУАН и НП, тъй като в тях достатъчно ясно е посочено, че при извършената хирургична процедура от д-р М. М. Б. - поставяне на зъбни импланти на пациент с придружаващи заболявания и поставен пейсмейкър, не е изискана и приложена задължителна консултация от лекар специалист по „Кардиология“, което представлява нарушение на т.10.1.2 от Наредба № 50 от 26 ноември 2010 г.

Изискването за задължителна консултация с кардиолог е императивно заложено в Наредба № 50 от 26 ноември 2010 г. и при положение, че д-р М. Б. е бил запознат със здравословното състояние на пациента М. Й. И. на още по-голямо основание е следвало да се изиска консултация с лекар - кардиолог за извършване на този вид хирургична интервенция на пациента. Ето защо като не е сторил това д-р М. Б. е нарушил медицинските стандарти за оказваната медицинска помощ.

Въпреки правилно установената фактическа обстановка и безспорно установеното нарушение настоящият съдебен състав намира, че наказателното постановление е незаконосъобразно, тъй като с него е ангажирана административнонаказателна отговорност за нарушение на т.10 - „Изисквания за интердисциплинарни консултации и дейности при лечение на хирургично болни“, т.10.1 – „Задължителни консултации“ и т.10.1.2 – „Лекар със специалност „кардиология“ при болни над 18-годишна възраст“ от Наредба № 50/26.11.2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Орална хирургия“ във вр. чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ, без в него да е посочена съответстващата санкционна норма, която да определя наказанието за този вид нарушение. Посочената в НП разпоредба на чл. 117 ЗЛЗ не е санкционна, а определя компетентността на длъжностните лица, които съставят актове за нарушения по чл.

115-116к ЗЛЗ, както и компетентността на издателя на НП. В глава Ч. от чл. 115-116л от ЗЛЗ са посочени административно наказателните разпоредби, които определят размера на глобата или имуществената санкция за съответния вид нарушения по закона. Непосочването в НП на конкретната санкционна норма от ЗЛЗ, въз основа на която е наложено наказанието и е определен размерът на глобата, представлява съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правото на защита на уличеното лице, а от друга страна води до невъзможност съдът да осъществи контрол за законосъобразност на издаденото наказателно постановление.

Горното налага извода, че макар и по делото да се доказва по безспорен начин извършване на вмененото с АУАН и НП нарушение на медицинския стандарт „Орална хирургия“ от страна д-р М. Б., поради допуснатото от страна на наказвания оран процесуално нарушение, наказателното постановление подлежи на отмяна.

Поради съвпадане на крайните изводи на настоящия съдебен състав с тези на районния съд касационната жалба следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна, а обжалваното с нея решение оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд-София град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила решение № 4632 от 17.10.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 8948/2023г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.